

גינת נוי

פרשת במדבר פסקא א – כל הפרשה

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף גי'עאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ב, גליון מס' עא טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

פרשת במדבר

[א]

ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו (ד, כ)

"ולא יבאו לראות כבלע את הקודש ומתו" - מכאן שאסור לראות הקודש. ולכן כשאומרים 'שמע ישראל', צריך לסגור העיניים אם אפשר בכל קריאת שמע עד הסוף, ואם אי אפשר, לפחות בפסוק הראשון, כדי שאדם יתיחד עם קונו, וימליכהו בששה רוחות העולם, וייחד את שמו הקדוש.

וכן בעמידה בשמונה עשרה, אסור לפתוח את העיניים ולהסתכל, אלא יתפלל בעיניים סגורות ויתיחד עם קונו כמו שעומד לפני המלך, ויתפלל תפלתו בכוונה, ויבקש מה שצריך. ושיהיה לו אמונה שלמה שהוא נמצא מול השכינה, הקב"ה, ויעמוד עם רגלים ישרות ועיניים סגורות, ופיו וליבו אחד, ויהיה מחשבתו לה' על מה שהוא אומר, ויעשה תפלתו תחינה ק"ו ממשה, שאמר "ואתחנן אל ה'", יתחנן וה' יתן לו מה שלבו חפץ.

וכן בברכת כהנים אסור לפתוח עינים, ולראות איך הכהנים מברכים, ולהסתכל על אצבעותיהם, אלא יסגור עיניו וירכין ראשו מפני כבוד השכינה שהוא מתגלה ברגע הזה לברך את ישראל, ויאמין בזה, ואם חס וחלילה יציץ יכול להנזק, אלא יענה אמן וברוך הוא וברוך שמו על כל הברכות, ואם יש בנו על ידו יברך אותו, או ידו.

ויעמוד בכוונה רבה, הפנים שלו להיכל לכהן, ועינים סגורות, ויכבד כבוד השי"ת. ואם יתנהג ככה, אשריו ואשרי חלקו, ושלמה המלך בשיר השירים המשיל ישראל לאשכולות הגפן שהם מדולדלים למטה, ולא זקופים. עליו אמר הכתוב, "ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה". הקב"ה יקבל תפלתו ויעשה חפצו, ואם חס וחלילה

גינת נוי

פרשת במדבר פסקא א – כל הפרשה

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף גי'עאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ב, גליון מס' עא טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

יפתח עיניים בכל אלה, ויתנהג בקלות ראש, ויראה ויסתכל הנה והנה, זה מתנכר למציאות השכינה במקום, עונו גדול מנשוא.

ועל זה כתוב בזוהר קדוש בפרשת ואתחנן (דף רס/ב) "ובעי למכסייה (נ"א לאסתמא) עינוי בגין דלא יסתכל בשכינתא, ובספרא דרב המנונא סבא אמר מאן דפקח עינוי בשעתא דצלותא, או דלא מאיך עינוי בארעא, אקדים עליה מלאך המות. וכד תיפוק נפשיה לא יסתכל בנהירו דשכינתא ולא ימות בנשיקה. מאן דמזלזל בשכינתא, מתזלזל הוא בהוא שעתא דאצטריך ביה, הדא הוא דכתיב (שמואל א ב) כי מכבדי אכבד ובוזי יקלו, האי מאן דאסתכל בשכינתא בשעתא דאיהו מצלי, והיך יכיל לאסתכלא בשכינתא אלא לינדע דודאי שכינתא קיימא קמיה, הדא הוא דכתיב (ישעיה לח) ויסב חזקיה פניו אל הקיר, דתמן שארי שכינתא, בגין כך לא בעיא למהוי חוצץ בינו ובין הקיר" ע"כ

וה' יחזירנו בתשובה שלמה, ויתן יראת שמים בלבנו ועל פנינו לבלתי נחטא, אמן